

DA VEDERE

THE HAND OF GOD/E STATA LA MANO DI DIO

Hoewel de in Napels geboren Paolo Sorrentino (°1970), economie studeerde en nooit een filmopleiding heeft gevolgd), is hij een van de grootste en meest succesvolle Italiaanse regisseurs. Met zijn bioscoopshit *La Grande Bellezza* (2013) brak hij door bij het grote publiek en won hij de Oscar en Golden Globe voor Beste Buitenlandse Film. Eerder maakte hij *Il Divo* (2008), *Loro* (2018) en de pausenfeuilletons *The Young Pope* (2016) en *The New Pope* (2019).

Zijn nieuwkomer *The Hand of God* die hij regisseerde en schreef, is een rijk coming-of-age-drama, opgedragen aan zijn overleden ouders. In 1987 stierven ze samen aan koolstofmonoxidevergiftiging in hun vakantiehuis buiten de stad. Sorrentino was toen 16 jaar.

De cineast vertelt over de gebeurtenissen uit zijn eigen leven. Nieuwkomer is de 16-jarige Filippo Scotti. Hij speelt de timide Fabietto Schisa, Sorrentino's alter ego, een tiener die opgroeit in de jaren tachtig, in een Napolitaans kleinburgerlijke bankiersfamilie. We zien hoe hij voor de eerste maal verliefd wordt, in de ban raakt van zijn wulpse, psychisch labiele tante, voor de eerste maal seks heeft met een oudere barones, met vrienden geregeld moet vluchten voor de politie en zijn ontmoeting met de Napolitaanse filmmaker Antonio Capuano, die zijn mentor wordt. Inmiddels is iedereen in de ban van Diego Maradona (fungeerde ook als onderdeel van de kerststal), voetbalgod bij SSC Napoli. Een familiefeest, kijkend naar de voetbalmatch op tv, barst in vreugde los wanneer Maradona met de hand (vandaar de filmtitel) scoort op het WK van 1986.

Sorrentino's personages gedragen zich vaak als het soort charmante, vulgaire en lokale karikaturen die maestro Fellini in zijn films met krachtige brede trekken schetste. Toni Servillo (Sorrentino's fetisjacteur) speelt zijn vader Saverio en Teresa Saponangelo geeft een mooie prestatie als zijn moeder Maria.

Zoals bij alle autobiografische films zit een deel van het plezier in de vraag of alles wel waarheid is. Hoewel Sorrentino beweert dat de werkelijkheid het uitgangspunt is voor alle verhalen. Welke effect had de dood van Sorrentino's ouders op zijn filmmaken? Vluchtte hij voor dit vreselijk drama? Fabietto bekennt : 'Ik wil een denkbeeldig leven, zoals ik dat eerder had'. Zijn denkbeeldig leven, was als kind, zorgeloos. Als volwassene bestaat het uit het begrijpen en het verwerken van pijn.

De film is geproduceerd door streamingdienst Netflix. Maar was sinds 01 december 2020 te zien in de bioscoop.

Ook aan te bevelen op Netflix is de 8' durende documentaire ***The hand of God: Through the eyes of Sorrentino.***

Linda Crivits